

A KÚRIA mint felülvizsgálati bíróság

Kfv.V.35.530/2011/6.szám

A Kúria a dr. Tollmann Judit ügyvéd /..../ által képviselt felperes neve /..../ felperesnek a dr. Kisvárdai Gábor jogtanácsos által képviselt Nemzeti Adó- és Vámhivatal Közép-magyarországi Regionális Adó Főigazgatósága /..../ alperes ellen adóügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Pest Megyei Bíróság 2011. április 11. napján kelt 1.K.27.019/2010/9. számú jogerős ítélete ellen a felperes által 11. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán eljárva - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Kúria a Pest Megyei Bíróság 1.K.27.019/2010/9. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 10.000 /azaz tízezer/ forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 10.000 /azaz tízezer/ forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

Az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Közép-magyarországi Regionális Igazgatósága /a továbbiakban: elsőfokú hatóság/ a felperesnél 2003.-2005. évekre személyi jövedelemadó /szja/ adónemben bevallások utólagos vizsgálatára irányuló ellenőrzés eredményeként a 2009. december 14. napján kelt ...számú határozatával a felperest 91.915 Ft - adóhiánynak minősülő - adókülönbözet, 9.191 Ft adóbírság és 44.718 Ft késedelmi pótlékot megfizetésére kötelezte.

A fellebbezés folytán eljáró alperes a 2010. március 19. napján kelt ... számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta. Indokolása szerint az adóhatóság az adózó vizsgálatát a fiánál, R. R.-nál 2002.-2005. évekre szja adónemben végzett bevallások utólagos vizsgálatára irányuló ellenőrzés kapcsolódó vizsgálataként rendelte el. Az elsőfokú hatóság a felperesnél 2003., 2004. évekre megállapítást nem tett, mivel az szja bevallásainak az adataihoz

képezt eltérést nem tárt fel. A 2005. évre megállapította, hogy a személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény 42.§ /3/ bekezdése értelmében a megfizetett életbiztosítási díj után igénybe vett adókedvezmény összegét 20%-kal növelten kell visszafizetni, amely a felperes esetében 91.915 Ft adófizetési kötelezettséget eredményezett.

Az alperes nem fogadta el a felperes azon hivatkozását, hogy a fia tulajdonában lévő,egyedi rendszámúszemélygépkocsit 2000. évben ő vette meg, és fizette gyermeke helyett a vásárlási hitel törlesztőrészleteit is. A 8.858.590 Ft pénzkölcsönre ugyanis az adózó fia kötött szerződést, a rendelkezésre álló bizonyítékok (bevallások, 1988-tól jövedelmi adatok, az ország valamennyi hitelintézetének megkeresései alapján érkezett válasziratok, az ingatlan-nyilvántartás adatai) szerint pedig a felperes a vizsgált időszak kezdetén megtakarítással, továbbá a havi 224.677 Ft részletek teljesítésére esedékességükkor nem rendelkezett forrással, a törlesztő részletek éves díja sokszorosán meghaladta az éves jövedelmét. Az adózó valamint fia e tárgyban tett nyilatkozatai önmagukban nem elegendőek arra, hogy a felperes magának ismerjen el egy olyan kiadást, amelyre fedezete nem volt.

Felperes keresetében az adóhatározatok hatályon kívül helyezését kérte. Álláspontja szerint a hatóság a tényállást teljes körűen nem tárta fel, nem tisztázta, hogy rendelkezett-e a kiadásai teljesítésére forrással. A perbeli ügy tárgya az volt, hogy ki fizette meg a gépjármű vételárát, mert annak törlesztő részletei meghaladták a gyermeke éves jövedelmét. Előadta, hogy a fia adóügyében a revízió azt véleményezte, hogy a gépjármű vételárának a megfizetésére a gyermeke jövedelemmel nem rendelkezett, ezért a terhére adóhiányt állapított meg. A valóságban az történt, hogy a fia nevére vásárolt, és vett fel hitelt, amelyet visszafizetett, mindezeket a gyermeke nyilatkozata is megerősítette. A revíziónak, amennyiben az az álláspontja, hogy e fizetésekre nem volt fedezete, jogkövetkezményként a terhére, és nem a fia terhére kellett volna adóhiányt megállapítania.

Az elsőfokú bíróság jogerős ítéletével a felperes keresetét elutasította. Indokolása szerint az adóhatóság jogszerű eljárás során megalapozott döntést hozott. Helytálló azon megállapítása, hogy felperes a gépjárművel kapcsolatos pénzügyi teljesítéshez fedezettel nem rendelkezett.

A felperes felülvizsgálati kérelmében az ítélet és az adóhatározatok hatályon kívül helyezését, illetve az adóhatóság új eljárásra kötelezését kérte. Álláspontja szerint az adóhatóság eljárása sérti az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény /a továbbiakban: Art./ 1.§ /3/ bekezdését, 97.§-ának /4/-/5/ bekezdéseit. Hangsúlyozta, hogy a tulajdonosi viszony nem jelenti azt, hogy az áru vételárát a tulajdonos fizette meg. A fizetés

kérdését nem lehet azon az alapon eldönteni, hogy az adóhatóság kit választ kötelezettnek.

Az alperes érdemi ellenkérelmében az ítélet hatályában fenntartását kérte.

A Kúriának hivatalos tudomása van arról, hogy a felperes fia adóügyében meghozott adóhatározatok bíróság általi felülvizsgálata iránt indított perben a Pest Megyei Bíróság az 1.K.27.081/2010/9. számú ítéletében a keresetet elutasította.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény /a továbbiakban: Pp./ 274.§-ának /1/ bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A jogerős ítélet meghozatalát követően a peres feleknek lehetőségük van rendkívüli jogorvoslat igénybe vételére, ténykérdésben perújítási, jogkérdésben felülvizsgálati kérelmet terjeszthetnek elő. A felülvizsgálati eljárásban a Kúria a jogerős határozatot csak a felülvizsgálati kérelem keretei között, és a megjelölt jogszabályok alapján vizsgálhatja felül /Pp. 272.§ /2/ bekezdés, 275.§ /2/ bekezdés, BH2002. 490., KGD2002. 262./. A felperes keresetében nem támadta az adóhatóságnak az életbiztosítási adókedvezménnyel kapcsolatosan a terhére adókötelezettséget eredményező megállapításait, keresetét és felülvizsgálati kérelmét a közigazgatási eljárásban és a perben tett azon - az adóhatóság és az elsőfokú bíróság által bizonyítatlannak minősített - állítása miatt terjesztette elő, hogy ő fizette meg a fia tulajdonában lévő gépjármű vételárát.

A közigazgatási eljárásban a bizonyítási teher szabályait, a bizonyítási eszközök meghatározását az Art. 97.§-ának /4/-/5/ bekezdései tartalmazzák, amelyek szerint az ellenőrzés során a tényállást az adóhatóság köteles tisztázni és bizonyítani, kivéve, ha törvény a bizonyítást az adózó kötelezettségévé teszi. Bizonyítási eszközök és bizonyítékok különösen: az irat, a szakértői vélemény, az adózó, képviselője, illetőleg más adózó nyilatkozata, a tanúvallomás, a helyszíni szemle, más adózók adatai, az elrendelt kapcsolódó vizsgálatok megállapításai, az adatszolgáltatás tartalma, más hatóság nyilvántartásából származó adat. Az adóhatóság tényállás tisztázási és bizonyítási kötelezettségének eleget tett, amelynek során a felperes részéről olyan megtakarítást, jövedelmet nem tárt fel, amelyből a fia gépkocsijának vételárát meg tudta volna fizetni.

A közigazgatási perben is a /Pp. 324.§-ának /1/ bekezdése szerint alkalmazandó/ Pp. 164.§-ának /1/ bekezdése alapján a per

eldöntéséhez szükséges tényeket általában annak a félnek kell bizonyítania, akinek érdekében áll, hogy azokat a bíróság valóban fogadja el. A felperes a perben nem bizonyította a közigazgatási határozatok jogsértő voltát sem az adóhatóság bizonyítási eljárása, sem a bizonyítékok értékelése körében, és megtakarítására, jövedelmére vonatkozóan olyan bizonyítékot sem tárt elő, amely igazolta volna a gépjármű vételárának fedezetét. Bizonyíték hiányában előadása a fia gépkocsijának általa történt megfizetéséről bizonyítatlan állítás maradt, amely sem az ítélet, sem az adóhatározatok jogszerűségének cáfolására nem alkalmas.

A Kúria a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a Pp. 275.§-ának /1/ bekezdése alapján a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján dönt. A felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok felülmérlegelésének, további bizonyítás felvételének nincs helye, ezért a felperes által kért iratbeszerzést, és azok bizonyítékként történő értékelését a Kúria nem végezhetette el.

Mindezek folytán a Kúria a jogerős ítéletet, amely a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabályhelyeket nem sértette meg, a Pp. 275.§-ának /3/ bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A Kúria a pervesztes felperest a Pp. 270.§-ának /1/ bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 78.§-ának /1/ bekezdése alapján kötelezte az alperes felülvizsgálati költségének a megfizetésére.

A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati illeték viseléséről a Kúria az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50.§-ának /1/ bekezdése, a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986./VI.26./ IM rendelet 13.§-ának /2/ bekezdése alapján rendelkezett.

Budapest, április 12.

Dr. Lomnici Zoltán sk. a tanács elnöke, Dr. Kurucz Krisztina sk. előadó bíró, Dr. Kárpáti Magdolna sk. bíró